

I.:G.:M.:A.:A.:U.:
MASONERIA UNIVERSALA
FRANCMASONI DE RIT SCOTIAN ANTIC SI ACCEPTAT
Marea Loja de Studiu al
Artei Regale

DECLARATIA DE PRINCIPII

a

Marii Loji de Studiu al Artei Regale

Umanitatea reprezinta, cu siguranta, varful de lance al Creatiei, daca nu datorita nivelului inalt de evolutie pe care l-a atins, dar macar datorita complexitatii de care a dat dovada de-a lungul istoriei cunoscute. Putem privi societatea umana ca suma unor forte fizice individuale orientate in directii diferite, fortele acestea fiind fiecare fiinta individuala. In ciuda unor posibilitati infinite de decizie si actiune pe care fiecare om le are la dispozitie, in mod paradoxal, marile grupuri de oameni si umanitatea in intregul ei au mers aproape intotdeauna pe cai relativ previzibile. De-a lungul istoriei s-a putut observa faptul ca respectivele cai alese nu au fost cele mai potrivite si, de multe ori, au reprezentat pasi in lateral sau in spate in ceea ce priveste evolutia.

Din fericire, mereu au existat indivizi deosebiti sau organizatii mai mult sau mai putin secrete care s-au preocupat de micșorarea abaterilor de la cursul normal, precum si de impulsionearea societatilor cu diverse idei si gandiri benefice si constructive. Un astfel de exemplu il reprezinta francmasoneria, care prin vechimea ei, a asistat la ridicarea si prabusirea imperiilor si, mai mult decat atat, a pus fundatia si a ajutat la dezvoltarea unor natiuni mari.

In prezent majoritatea oamenilor sunt de parere ca societatea umana s-a aflat mereu pe un trend ascendant, progresul obtinut in ultimii 2.000 de ani fiind incomensurabil. Cu toate acestea, la o privire mai atenta, putem observa cu usurinta ca lucrurile nu s-au schimbat foarte mult in tot acest timp, ci s-a schimbat doar forma sub care se prezinta. De multe ori nu am castigat nimic in plus, ci doar am dobandit "ceva" in detrimentul a "altceva". Una dintre constantele de care am fost urmariti mereu precum o umbra a fost razboiul. Am putea sa ne intrebam daca razboiul face parte din AND-ul speciei noastre sau este doar rezultatul muncii unor indivizi cu planuri si intentii bine definite. Poate aceasta intrebare ar agita prea mult cuibul cu viespi, asa ca este mai bine a o lasa pe tu o alta discutie. Daca in trecut razboiul a cunoscut forme dintre cele mai sangeroase si mai brutale, fiind mereu la vedere, astazi este la fel de prezent in lume, cu toate ca nu mai este de fiecare data la fel de vizibil. Armele au evoluat si ele si, mai mult decat atat, au devenit din ce in ce mai diversificate. In prezent sabia si pistolul au fost inlocuite cu arme mult mai subtile si greu de identificat, precum informatia, alimentatia nociva, programarea prin intermediul unor mesaje subliminale, dogmele false etc.

O alta problema acuta a timpurilor noastre este reprezentata de modul si usurinta de informare. Din nou exista o falsa impresie potrivit careia oamenii sunt mult mai bine informati, au o educatie mai buna si au acces la o gama mult mai mare si variata de informatii decat in trecut. Din pacate, acest lucru nu este in totalitate adevarat. Chiar

daca majoritatea indivizilor au acces la diferite forme de educatie obligatorie, asta nu inseamna ca ei sunt mai educati sau mai culti decat stramosii lor. Tinerii din ultimele generatii au fost crescuti intr-o era a internetului, in care totul poate fi "customizat", totul este rapid si socant, iar daca ceva nu se incadreaza in acest sablon atunci este inlaturat. Noua cultura a tinerilor este o "cultura a placerii", nu o "cultura clasica" plina de reguli, principii si valori ca cea in care au crescut parintii lor. Astfel, se explica lipsa lor de interes pentru informatia reala si utila, fata de imbogatirea culturii generale si fata de indeplinirea datoriei, care de cele mai multe ori nu implica si sentimentul de placere. Impactul lor cu realitatea reprezinta un soc si din aceasta cauza tinerii de astazi se simt de multe ori pierduti si deziluzionati. De asemenea, o cantitate extrem de mare de informatii nu implica si oameni mai informati, deoarece utilizatorii trebuie sa detina anumite abilitati de filtrare a informatiei si trebuie sa doreasca sa se informeze cu adevarat, ceea ce nu este asa in majoritatea cazurilor.

Pe de alta parte divertismentul reprezinta o industrie ca oricare alta, care produce cultura in mod standardizat si sistematizat, in cazul in care produsele sale pot purta denumirea de produse "culturale". Industria culturii prezinta populatiei doar produse standardizate, facile, usor de digerat care reduc substantial capacitatea acestora de a avea o gandire critica si independenta. In ceea ce priveste problema dezbatelor, daca in trecut problemele presante ale societatii erau discutate si dezbaterile in mod public in saloanele sau cafelele marilor orase europene, astazi sfera publica s-a mutat cu totul pe taramul mass-mediei, unde nu ofera de cele mai multe ori solutii reale. Oamenii traiesc intr-o "hiperrealitate" care a fost creata, exista si este prezentata doar pe monitoare, indiferent de tipul lor, inasa care devine in mod automat adevarata realitate a indivizilor. Inventia tiparului a constituit pentru omenire un adevarat punct de cotitura, iar revolutia electronica trebuia sa inalte societatea pe culmi nebanuite si cu toate acestea observam cu usurinta ca in ciuda existentei unui numar aproape nelimitat de gadgeturi si servicii de informare aflate la dispozitia publicului, acesta continua sa foloseasca respectivele resurse in mod gresit. Posibilitatile de dezvoltare culturala au devenit peste noapte dispozitive hipnotizante, deformatoare si consumatoare de timp.

Sarcina si datoria noastra, a francmasoneriei, este de a gasi modalitati de a intelege acesti tineri, pentru a putea ajunge la mintea si sufletul lor. A-i abandona doar pentru ca ei functioneaza intr-un alt mod decat functionam noi nu este o solutie, deoarece de ei depinde viitorul omenirii. Ei vor distruge lumea prin razboaie sau o vor salva de la acestea, ei vor ridica umanitatea din noroiul inconstientei si al ignorantei sau o vor prabusi intr-un nou Ev Mediu intunecat. Trebuie sa le demonstram faptul ca a-ti face datoria fata de semeni, stat, societate sau umanitate, atat cat poti, nu reprezinta conformare sau supunere, ci este ceva ce ofera libertate, libertate fata de vicii si fata de consecintele acestora. Statele trebuie sa constientizeze de asemenea ca tinerii reprezinta viitorul lor. O societate care este preocupata de formarea acestora trebuie sa le asigure dezvoltarea din toate punctele de vedere: psihic, cultural, social, spiritual etc. Totul pleaca de la educatia primita in familie si in scoala. Insa atunci cand valorile familiei sunt rasturnate si parintii sunt in permanenta preocupati de acumularea de bunuri materiale, oferind in acelasi timp un exemplu negativ de urmat, copiii incep viata in mod gresit. Urmeaza apoi invatamantul obligatoriu in care accentul este pus pe regurgitarea de informatii, in schimbul gandirii critice si a creativitatii, fiecare copil este invatat sa-i vada pe ceilalti copii ca pe niste rivali impotriva carora trebuie sa lupte si toti sunt conditionati a crede ca cel mai important pentru un om este a-si asigura bunastarea financiara.

Si astfel, de la problemele lumii moderne, ajungem din nou la francmasonerie. In aceste conditii in care lumea este condusa de o clasa politica in general corupta si supusa unor corporatii multinationale, iar institutiile religioase sunt mai preocupate de propria bunastare, decat de dezvoltarea spirituala si de salvarea sufletelor enoriasilor singura sansa vine din partea francmasoneriei. Acesta a reprezentat din totdeauna o scoala care a format cele mai luminoase minti si cele mai drepte caractere. Masoneria a avut in vedere intotdeauna un singur scop: dezvoltarea spirituala a umanitatii si ruperea lanturilor care o tin pe aceasta legata si in bezna. A constientizat de asemenea rolul benefic al tuturor artelor precum si al cunoasterii lumesti in aceasta dezvoltare.

Consideram ca rolul acesteia de constructor, formator sau intemeietor de natiuni nu este suficient. Nu poti crea ceva ca apoi sa privesti cum se autodistruge in mod lent dar sigur. Din experienta secolelor trecute putem afirma cu certitudine ca in lipsa unei ghidari precise omenirea tinde sa involueze in loc sa evolueze. Intr-o societate in care fiecare persoana este supusa in mod permanent unor tensiuni si atacuri psihologice, in care propriile ganduri si impresii iti sunt manipulate si controlate si in care toate reperatele afisate sunt non-valori sau falsuri, omul nu se poate dezvolta din niciun punct de vedere.

Rolul masoneriei trebuie a fie unul activ in viata de zi cu zi a oamenilor. Primul pas in acest sens este schimbarea perceptiei generale a oamenilor fata de organizatia noastra. Ideea de societate secreta, cu obiective dubioase, nu-si are locul in secolul 21. Ea trebuie sa fie vazuta asa cum este cu adevarat: o organizatie care, prin actiunile sale si prin calitatea membrilor sai, reprezinta un stalp de sprijin al societatii.

Insa a ajuta oamenii sa mearga pe o cale dreapta si corecta nu va fi simplu, mai ales cand acestia nu vor sa fie ajutati. O persoana care a fost privata de orice unealta prin care ar fi putut sa se dezvolte si care a fost otravita toata viata cu false dogme nu mai poate recunoaste adevarul si nici nevoia de a-l detine. Cu toate acestea datorita noastra, ca frati masoni, este de a oferi adevarate modele de urmat, de a sprijini artele sub toate formele lor, de a imprima in mintea oamenilor ideea de corectitudine, datorie si frumos. Doar astfel, cu timpul, efectele nocive ale societatii contemporane vor fi contracarate.

Suntem nevoiti sa recunoastem faptul ca in Romania, dar si in lumea intrega, francmasoneria a inceput sa devina din ce in ce mai divizata si mai impregnata de orgolii individuale sau de grup, care nu au facut nimic decat sa-i slabeasca puterea, forta vitala si prestigiul. Acest aspect reprezinta o reala problema, deoarece atata timp cat noi suntem divizati din diverse motive nu putem uni o lume profana si mai divizata si lipsita de cunoasterea pe care o detinem noi.

Marea Loja de Studiu al Artei Regale si-a propus sa faca primul pas in ocolirea acestor obstacole prin aceea ca este dispusa sa lucreze si sa colaboreze cu orice entitate masonica, atata timp cat aceasta respecta Constitutiile masonice, landmark-urile si in acelasi timp respecta si urmareste aceleasi idealuri si principii. Noi consideram ca atata timp cat am depus acelasi juramant si am trecut prin acelasi ritual de initiere suntem frati, indiferent de obedienta din care facem parte. Aceste diferente nu reprezinta obstacole, ci sunt elemente care ofera unicitate fiecărei obediente si care fac francmasoneria cu atat mai interesanta si mai fascinanta.

Insusirea secretului masonic si a respectului față de regulile statului în care fiecare Obediență operează este prima noastra datorie. Masoneria nu are nevoie de a fi legitimată de nici o entitate politica sau religioasă. Nu poate și nu trebuie să fie astfel recunoscută numai superficial și aparent pentru că si politica și religiile sunt purtătoare de dogme în timp ce adevărata masonerie este constant în căutarea adevărului și nu are dogme. Dacă există unele dogme în interiorul unei Obediențe sau în Masoneria Universală, cred că este timpul de a le pune în discuție și, dacă este cazul, în mod democratic și pe deplin conștient să fie eliminate. Aceste dogme, dacă există, au fost introduse în masonerie în timp, sub influențe externe și condiționări istorice, culturale și contextuale din societatea profană. Masoneria lucrează în secret și secretul reprezintă garanția libertății fiecărui mason.

Alta linie de actiune, așa cum am expus mai sus, nu este dialogul formal și lipsit de substanță cu diverse componente politice, sociale, culturale și religioase, ci de a face cunoscut lumii profane în toatalitatea ei multirasială și multiculturală cum în atelierile masonice lucrează fratern femei și bărbați aparținând celor mai diverse religii și formațiuni politice. În atelierile masonice activitatea este atit de concretă pentru că sunt absente controversile politice și religioase. Nu se contrapun valori diverse, ci se respectă diversitatea considerată ca bogăție și nu ca un element ostentativ de controversă ideologică. Orice francmason respectă și obține respectul de la diversitatea ce stă la baza propriei culturi și credințe. Diversitatea în masonerie e bagăția ce constituie sursa

conștiinței, justiției, păcii și libertății. Orice mason la intrarea și la ieșirea din Templu se oprește citeva momente pentru a-și pune în ordine ideile între colanele Boaz și Joaquin ce sunt simbolul întregii diversități prezente în univers

Linia de acțiune cea mai la îndemână, care a și fost folosită de obediența noastră este cea a relaționării. Este datoria noastră să facem tot ce ne stă în putere pentru a facilita apropierea între obediențele și entitățile existente în România și nu numai. Noi tot spunem și accentuăm Fraternitatea....dar cum poți să o construiești dacă nu relaționezi? Spunem și declaram Egalitatea....dar ea poate fi aplicată nu doar între oameni ci și în relația dintre entitățile masonice.

În sfera etică a Masoneriei Universale s-au aglomerat, de-a lungul mileniilor, diferite principii, virtuți, convingeri, vechi îndatoriri, concepții. De fiecare dată, când pătrundem în sanctuarul etic al Artei Regale, acești termeni ne întâmpină precum niște veritabili Șamani, sobri, plini de prestanță, animați de nobile intenții, dar roboți inexorabil curgerii timpului, care modifică, schimbă fața lumii, lăsându-ne, nu de puține ori, în urma unui pustiu spiritual. Arta Regală este o formă transcendentală și ezoterică de reflectare a realității, de cunoaștere și autocunoaștere și, pe cale de consecință, un mod specific de căutare a Adevărului. Iar Adevărul, în universul etic al Masoneriei, definește tocmai capacitatea Artei Regale de a furniza cunoștințe de un fel deosebit asupra vieții, asupra realității, redând omului vocația sa de ființă spirituală. Masoneria există de peste 6000 ani, iar în tot acest timp predecesorii, prin cunoștințele și experiența pe care le-au acumulat, ne-au transmis mai departe noua urmașilor calea pe care să pășim spre evoluție; la fel cum și noi, la rândul nostru, avem obligația de a lucra fără încetare pentru bunăstarea umanității și pentru a lăsa zestre generațiilor viitoare o lume mai bună.

Este demn de remarcat faptul că nu există un succes fără multă muncă, uneori chiar dificilă. Cu toate acestea trebuie să ne aliniem și să ne concentrăm pe misiunea pe care Ordinul nostru o are, de a transforma lumea, nu prin cuvinte frumoase, filosofii, ci prin iubire! Chiar dacă vorbim toate limbile și am avut toată înțelegerea suficientă în a discerne, dacă nu ne-am iubi, nu am fi nimic. Am plecat la un drum, cu toții, atât cei care suntem aici de față cât și cei aflați la mii de kilometri departare, un drum care să ne apropie, să fim umăr lângă umăr la schimbare, la îmbunătățirea umanității, la intrajutorare și caritate. Avem o conștiința comună, creată de masonerie, dar care poate fi întărită de apropierea dintre noi, de discutarea problemelor care ne sunt comune și de încercarea de a găsi rezolvări împreună. Iubirea față de oameni nu are frontiere, nu are orgolii de recunoaștere între entități....nu are condiționalitate....este doar iubire. Dacă putem în acest moment să nu ne mai raportăm la putere, grade sau poziție socială, înseamnă că unul din motivele pentru care v-am invitat aici a fost atins. Relaționarea nu este necesară doar pentru a trage concluzii filozofice împreună. Faptul că noi promovăm spiritul fratern și caritabil ne îndeamnă să creăm acea rețea umană între entitățile masonice de pretutindeni, pentru a-i da o formă și putere de a face în fapt ceea ce mulți doar spun în vorbe...și atât. Obediența noastră și-a propus să se implice în societate făcând uz de toate uneltele pe care le are la îndemână. Considerăm că este obligația noastră să ajutăm statul împreună cu toate instituțiile sale în încercarea sa de a clădi o națiune modernă, puternică și mandră, care cu siguranță va avea un important cuvânt de spus în viitorul Europei.

Concluzionăm cu o imagine simbolică. Un edificiu solid depășește intemperiiile și catastrofele naturale dacă cărămizile sunt așezate într-o manieră perfectă și sunt legate cu un mortar ce le ține împreună ferm, cu forță. Frați și Surori, noi suntem nu numai pietrele, dar și liantul acestui edificiu simbolic ce găzduiește umanitatea. Dar în același timp suntem și zidarii care realizăm opera trasată în planșa de arhitectură și imprimată în conștiința fiecărui francmason.

Brasov-Romania
05.11.6016 A.L.